

[Pernille Sams]

frie hænder også til at tage fat på nogle af boligområdets hellige køer.

Vi synes, at denne fordomsfrihed burde smitte af på Socialdemokratiet. Det ville være et stort fremskridt, såfremt Socialdemokratiet i stedet for at hetze mod den private udlejningssektor erkendte, at de private udlejere yder et meget væsentligt bidrag til løsningen af vort boligbehov, og at man naturligvis bør respektere, at boligmarkedet består af mange forskellige typer.

Det er ærlig talt ikke særlig fremsynet eller tidssvarende, når Socialdemokraterne i forhold til den private boligsektor opretholder næsten den samme holdning, som partiet havde for 50 eller 70 år siden. Indimellem ville det være klædeligt, hvis Socialdemokratiet virkede, som om partiet var klar over, at vi lever i 1988, og at der skal mange skuldre til at bære samfundets forskellige former for problemer, også på boligområdet.

Det socialdemokratiske forslag har seks hovedpunkter: Krav om bedre orientering af lejerne i forbindelse med indgivelse af klager og indsigelser. En styrket beboerindflydelse med henblik på forelæggelse af budgetter og regnskabsbilag. En øget lejerindflydelse på anvendelse af vedligeholdelsesmidler. Valg af beboerrepræsentanter i boliger med klubværelser. Strammere bestemmelser for ejernes adgang til at foretage opsigelser i forbindelse med, at ejer selv ønsker at bo i bolig. Og en kraftig beboerindflydelse i forbindelse med valg af administrator af en ejendom.

Lad mig straks fastslå, at nogle af forslagene kan vi godt have sympati for – de var rent faktisk også med i de forslag, regeringen fremsatte i 1986 – mens vi klart må afvise andre af dem. For den konservative gruppe er det ganske afgørende, at ansvar og rettigheder følges ad. Det må naturligvis lyde underligt for Socialdemokratiet, hvis politik på en række områder, ikke mindst de økonomiske, er stærkt præget af, at man har liden respekt for de penge, som andre mennesker skal tjene, men som vi politikere skal give ud. Når man som Socialdemokratiet på den ene side ønsker stop for offentlige udgifter og på den anden side stiller forslag om merudgifter på 14 mia. kr., skaber det naturligvis et troværdighedsproblem. Det gælder også på boligområdet. På den ene side synes man, det er naturligt, at ejerne skal pålægges en masse for-

pligtelser, og på den anden side, at det skal være lejerne, som skal administrere økonomien. Det hænger ikke sammen, men det undrer ikke.

Dertil kommer de usikre og uklare tilkendigelser, som højst kan være med til at skabe en masse nye problemer i boligerne. Når man f.eks. siger, at lejerne skal have større indflydelse på vedligeholdelsesudgifterne, bliver det ikke samtidig fastslået, hvem der har det endelige ansvar. Er det ejeren eller lejerne?

Sammenfattende må vi fra konservativ side tage afstand fra forslaget. Det er ikke særlig gennearbejdet, det hænger ikke sammen, og det er udtryk for lapperier, hvor der er brug for en sammenhængende revision. Den ser vi fra konservativ side frem til kommer, men det må blive på grundlag af regeringens udspil, og det forslag ligger, som ministeren bebudede, på Folketingets bord til efteråret. Lad os vente indtil da!

Jørn Jespersen (SF):

Vi kan fra SF's side godt være enige i, at den bedste måde at revidere lejelovgivningen og den øvrige boliglovgivning på ville være i form af et samlet kompleks, der tog hele spekteret op til behandling samtidig. Men man må samtidig konstatere, at der har været temmelig mange tilløb tidligere til en sådan revision af lejelovgivningen, uden at det er lykkedes endnu. Man må yderligere konstatere, at det, at boligministeren har bebudet, at der vil komme et forslag om en revideret lejelovgivning i næste folketingssamling, langtfra er det samme, som at det vil lykkes rent faktisk at få vedtaget en ny lejelovgivning i næste folketingsår, og derfor kan man altså komme i den situation, at der på nogle enkeltområder er tilfælde, der er så graverende, og vilkår for lejerne, der er så urimelige, at det kan være nødvendigt at lave det, som er blevet kaldt lappeløsninger, hvorved man fjerner de værste urimeligheder, indtil en gennemgribende revision af lejelovgivningen har fundet sted. Og her mener vi fra SF's side, at Socialdemokratiet har fat i nogle problemer, som det er nødvendigt at vi får behandlet og får gjort noget ved på nuværende tidspunkt.

Jeg synes også, det er en smule for nemt for både boligministeren og ordføreren for Det Konservative Folkeparti blot at henvise til, at der skal ske en samlet revision, og derefter i realiteten totalt undlade at beskæftige sig med indholdet i det forslag, der er til behandling.